

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

ततोयुधिष्ठिरोद्रोणं नवत्यानतपर्वणां ॥ आजघ्ने भरतश्रेष्ठः सर्वमर्मसुभारत ॥ १८ ॥ तंद्रोणः पंचविंशत्यानिजघानस्तनांतरे ॥ रोषितो भरतश्रेष्ठकौंतेयेन यशस्विना ॥ १९ ॥ भूय एव तु विंशत्यासायकानां समाचिनोत् ॥ साश्वसुतध्वजंद्रोणः पश्यतां सर्वधन्विनां ॥ २० ॥ तान् शरान् द्रोणमुक्तांस्तु शरवर्षेण पांडवः ॥ अवारयत धर्मात्मा दर्शय न्याणि लाघवं ॥ २१ ॥ ततो द्रोणो भृशं क्रुद्धो धर्मराजस्य संयुगे ॥ चिच्छेद समरे यन्वीधनुस्तस्य महात्मनः ॥ २२ ॥ अथैनं छिन्नधन्वानं त्वरमाणो महारथः ॥ शरैरेकसाहस्रैः पूरयामास सर्वतः ॥ २३ ॥ अदृश्यं वीक्ष्य राजानं भारद्वाजस्य सायकैः ॥ सर्वभूतान्यमन्यत हतमेव युधिष्ठिरं ॥ २४ ॥ केचिच्चैनममन्यत तथैव विमुखीकृतं ॥ हतोर्राजे तिराजं ब्राह्मणेन महात्मना ॥ २५ ॥ सकृच्छ्रं परमं प्राप्नो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ त्यक्ता तत्कामुं कं छिन्नं भारद्वाजेन संयुगे ॥ २६ ॥ आददेन्यद्दनुर्दिव्यं भास्वरं वेगवत्तरं ॥ ततस्तान्सायकांस्तत्र द्रोणनुब्रान्सहस्रशः ॥ २७ ॥ चिच्छेद समरे वीरस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ छित्वा तु तान् शरान् राजन् क्रोधं संरक्तलोचनः ॥ २८ ॥ शक्तिं जग्राह समरे गिरिणामपि दारिणीं ॥ स्वर्णदंढां महाघोरामष्टघंटां भयावहां ॥ २९ ॥ समुत्क्षिप्य च तां हृष्टो ननाद बलवद्बली ॥ नादेन सर्वभूतानि त्रासयन्निवभारत ॥ ३० ॥ शक्तिं समुद्यतां दृष्ट्वा धर्मराजेन संयुगे ॥ स्वस्ति द्रोणाय सहसा सर्वभूतान्यथा ब्रुवन् ॥ ३१ ॥ साराजभुजनिर्मुक्ता निर्मुक्तोरगसन्निभा ॥ प्रज्वालयंती गगनं दिशः संप्रदिशस्तथा ॥ ३२ ॥ द्रोणां तिकमनुप्राप्ता दीप्ता स्यापन्नगीयथा ॥ तामापतंतीं सहसा दृष्ट्वा द्रोणो विशापते ॥ ३३ ॥ प्रादुश्चक्रे ततो ब्राह्ममखमखविदां वरः ॥ तदखं भस्मसात्कृत्वा तां शक्तिं घोरादर्शनां ॥ ३४ ॥ जगाम स्यंदनं तूष्णं पांडवस्य यशस्विनः ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा द्रोणाखं तत्समुद्यतं ॥ ३५ ॥ अशामयन्महाप्राज्ञो ब्रह्मास्त्रेणैव मारिष ॥ विध्वातं चरणे द्रोणं पंचभिर्नतपर्वभिः ॥ ३६ ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन चिच्छेदास्यमहद्भुतः ॥ तदपास्य धनुश्छिन्नं द्रोणः क्षत्रियमर्दनः ॥ ३७ ॥ गदां चिक्षेप सहसा धर्मपुत्राय मारिष ॥ तामापतंतीं सहसा गदां दृष्ट्वा युधिष्ठिरः ॥ ३८ ॥ गदामेवाग्रही क्रुद्धश्चिक्षेप च परंतप ॥ ते गदे सहसामुक्ते समासाद्य परस्परं ॥ ३९ ॥ संघर्षात्पावंकं मुक्त्वा समेयातां महीतले ॥ ततो द्रोणो भृशं क्रुद्धो धर्मराजस्य मारिष ॥ ४० ॥ चतुर्भिर्निशितैस्तीक्ष्णैर्हयान् जघ्ने शरोत्तमैः ॥ चिच्छेदैकेन भलेन धनुश्चैर्ब्रध्वजोपमं ॥ ४१ ॥ केतुमेकेन चिच्छेद पांडवं चार्दय त्रिभिः ॥ हताश्चानुरथा तूष्णं मवपुत्य युधिष्ठिरः ॥ ४२ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥